

הכנסת העשרים וחמש

יוזמת: חברת הכנסת מרב מיכאלי

פ/25/2501

הצעת חוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים) (תיקון – איסור ניצול בעלי חיים למטרות הימורים),

התשפ"ג–2023

1. תיקון סעיף 2 בחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים), התשנ"ד–1994¹, בסעיף 2, אחרי סעיף קטן (ה) יבוא:

"(ו) לא יקיים אדם תחרות של בעלי חיים למטרת הימורים ולא ינצל בעל חיים למטרת הימורים בכל דרך אחרת."

ד ב ר י ה ס ב ר

שימוש בבעלי חיים למטרות הימורים הוא שימוש נטול תכלית ערכית ואינו מוסרי ביסודו. בעלי חיים בתעשיית ההימורים סובלים ממחלות, סימום, פגיעות גופניות שהן עניין שבשגרה, פציעות מתאונות ומוות מוקדם. הם הופכים למכונה הנדחקת עד לקצה גבול יכולתה, בכל דרך אפשרית. הביקוש לבעלי חיים לתעשיית ההימורים יוצר גם כמות גדולה של בעלי חיים "עודפים" – שאינם מתאימים לתחרויות מלכתחילה, או שלאחר תקופה של ניצול אינטנסיבי שוב אינם נותנים את התפוקה הנדרשת. בעלי חיים "עודפים" אלו סובלים מהזנחה או מומתים.

הניסיון בעולם מלמד שבמדינות שבהן ניסו לאפשר הימורים, לצד רגולציה שנועדה להגן על בעלי החיים, המאמצים להגביל את האכזריות עלו בתוהו. הלחץ של המעורבים בהימורים לדחוק את בעלי החיים עד הקצה ולמצות מהם הישגים מרביים גובר על כל המאמצים הרגולטיביים. הסבל והאכזריות הם אינהרנטיים לתעשייה.

נוסף על כך, שימוש בבעלי חיים למטרות הימורים מושך גורמים עברייניים המוצאים בו כר רחב לפעולה, שבו ניתן לרמות ולהטות תוצאות בדרכים רבות. הפשיעה והאלימות הן חלק בלתי נפרד מאירועים אלו, באופן בלתי נמנע. התפתחות תת-תרבות ההימורים וניצול חולשתם של אנשים קשי יום, המאמינים בחלום ההתעשרות המהירה או אלו המכורים להימורים, מוסיפים על חוסר המוסריות שבתופעות אלו.

תופעת ההימורים על תחרויות בעלי חיים היא רעה חולה שפשטה במדינות אחרות ושישנם לחצים לאפשר אותה גם בישראל. הבעיות, הכרוכות ממילא בתחרויות בעלי חיים, מתעצמות עשרות מונים ברגע שהתחרויות נעשות כחלק מתעשיית ההימורים. זוהי תופעה בעלת מאפיינים ייחודיים ומסוכנים שראויה להתייחסות מפורשת, שלא קיימת כיום בחוק ובתקנות. מכאן הצורך לשלב בחוק את ההוראה המפורשת שתאסור הימורים על תחרויות בעלי חיים.

הצעת חוק זהה הונחה על שולחן הכנסת העשרים וארבע על ידי חברת הכנסת מרב מיכאלי (פ/24/537).

הצעת החוק זהה לפ/24/537 ולפיכך לא נבדקה מחדש על ידי הלשכה המשפטית של הכנסת.

הוגשה ליו"ר הכנסת והסגנים
והונחה על שולחן הכנסת ביום
כ"ט בשבט התשפ"ג (20.02.2023)

¹ ס"ח התשנ"ד, עמ' 56.

